

عنوان مقاله:

تحلیل انتقادی ادله موافقان و مخالفان حجیت شرع من قبلنا

محل انتشار:

فصلنامه فقه و اصول، دوره 45، شماره 3 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

جمال الدین علی خواجه پساوه یی - دانشجوی دکتری دانشگاه تهران

عبدالهادی فقهی زاده - دانشیار دانشگاه تهران

جلال جلالی زاده - استادیار دانشگاه تهران

محمد عادل ضیایی - استادیار دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

پاره ای از احکام شریعت های پیشین، در قرآن یا سنت، بدون ذکر دلیل بر ثبوت یا عدم ثبوت آنها در حق مسلمانان، نقل شده اند. از این رو، علمای مذاهب در اینکه این قبیل احکام برای امت اسلامی شریعت محسوب می شوند یا نه، اختلاف کرده اند. حنفیه، مالکیه، محمد بن ادریس شافعی بنا بر یکی از اقوال، گروهی از شافعیه، احمد بن حنبل بنا بر یکی از اقوال و به تبع وی جمهور حنابله، به حجیت این احکام معتقدند. آیات و روایات از مبانی استدلال این گروه به شمار می روند. در مقابل، معتزله، شیعه، ظاهریه و گروهی از شافعیه قایل به عدم حجیت این احکام اند؛ چنان که ابن حزم، غزالی و آمدی این قول را اختیار کرده اند. این گروه نیز برای اثبات نظریه خود به آیات، روایات، اجماع، عدم جریان استصحاب احکام شریعت سابقه و ادله عقلی تمسک جسته اند. با این همه، از آنجا که ثمره عملی خاصی بر اختلاف مورد نظر مترتب نیست، اختلاف در حجیت احکام شریعت پیشین، عمدتاً اختلافی لفظی به نظر می رسد؛ زیرا مخالفان حجیت، صرفاً بنا به ورود احکام شریعت پیشین در قرآن و سنت قایل به تداوم احکام، و با توجه به آنکه این احکام را مشابه و مماثل شریعت پیشین برمی شمارند، به آنها عمل می کنند؛ نه آنکه شریعت پیشین باشند؛ چنان که موافقان نیز به احکام پیش گفته در عمل پایبندند؛ اما با اعتقاد به اعتبار احکام شریعت پیشین برای امت اسلامی.

کلمات کلیدی:

شریعت، شریعت های پیشین، احکام، موافقان، مخالفان، حجی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/629383>

